

Přílohy

Příloha č. 1 – Přepisy rozhovorů dětských respondentů

Respondent č. 1:

1. Kteří členové tvoří tvoji rodina?

„Máma, táta, sestřička, babičky a dědové.“

2. Víš, jak může vypadat rodina třeba někoho jiného?

„černý obličej třeba.“

3. Víš, co je dětský domov?

„Dětský pokoj.“

4. Myslíš, že rodinu může tvořit pouze jeden rodič? Proč ano/ne?

„To můžou jen s jedním dítětem.“

5. Můžou dítě vychovávat spolu dvě maminky/dva tatínkové? Proč?

„Někdy jo. Když je třeba máma a táta a babička a děda a spojí se dohromady“.

6. Víš, co znamená, když se řekne nevlastní rodič? Nevlastní sourozenec?

„Že spolu jen kamarádi, ale nejsou rodiče.“

7. Může babička s dědečkem vychovávat svá vnoučata místo rodičů? Proč? Kdy?

„Když rodiče třeba umřou, tak je vychovávají babičky, nebo dědové.“

Respondent č. 2:

1. Kdo tvoří tvoji rodinu?

„Nevím.“

Máš sourozence?

„Nemám, ale mám maminku, tatínka, babičku a dědu a dokonce tetu. Tři tety.“

2. Víš, jak by mohla vypadat rodina třeba někoho jiného?

„Nevím.“

3. A věděla by si, co je to dětský domov?

„Ne.“

4. Myslíš, že může rodinu tvořit pouze jeden rodič?

„Myslím, že tatínek.“

5. Můžou se o dítě starat dvě maminka, nebo dva tatínkové? Proč?

„Nemůžou. Nevím.“

6. Víš, co znamená, když se řekne nevlastní sourozenec, nebo nevlastní rodič?

„Nevím.“

7. A může dítě vychovávat babička s dědou třeba? Proč? Kdy?

„Někdy může. Třeba o víkendu.“

Respondent č. 3:

1. Kteří členové tvoří tvoji rodinu?

„Já, Luda (táta), Míša (máma), bráchu nemám

2. Víš, jak může vypadat rodina někoho jiného?

„Můžou mít babičku, dědu, nebo kamarády velký.“

3. Víš, co je to dětský domov?

„Já vím, co je dětský domov. To je domov, kde jsou děti, kteří nemaj rodiče.“

4. Myslíš, že rodinu může tvořit pouze jeden rodič?

„Myslím, že jo. Protože maminka, nebo tatínek třeba umřeli, nebo se tatínek třeba nenarodil a narodil se pozdě.“

5. Můžou vychovávat dítě dvě maminky, nebo dva tatínkové?

„Ne. Protože to nejde.“

6. Víš, co znamená nevlastní sourozenec? Nebo nevlastní mamka/nevlastní taťka?

„Nevím“.

7. Mohou dítě vychovávat babička s dědou?

„Mohou. Já jsem byl u babičky jednou tři dny a taky se o mě starala.“

Respondent č. 4:

1. Z jakých členů se skládá tvoje rodina?

„Můj tata s mamou. Mamka se jmenuje Kučerová Olinka a Libor Žák. Bráchu nemám a ségru taky nemám. Mám dvě babičky a měl jsem dva dědečky, kteří jsou už v nebičku.“

2. Víš, jak může vypadat rodina někoho jiného?

„To nevím.“

3. Víš, co je dětský domov?

„Ne.“

4. Myslíš, že rodinu může tvořit pouze jeden rodič a dítě/děti?

„Může. Když třeba už tatínek není.“

5. Mohou se o dítě starat dvě maminky, nebo dva tatínkové?

„Ne. To by se oženili třeba holka s holkou. To nejde.“

6. Víš, co znamená, když se řekne nevlastní rodič, nebo nevlastní sourozenec?

„To teda nevím. Jedině, že třeba táta nebo máma není, nebo je.“

7. Myslíš, že mohou dítě vychovávat babička s dědou? Kdy? Proč?

„Můžou. Když jdou třeba rodiče na koncert.“

Respondent č. 5:

1. Kdo tvoří tvoji rodinu?

„Maminka, táta, a Tobis.“

2. Víš, jak může vypadat rodina někoho jiného?

„Nevím.“

3. Víš, co je dětský domov?

„Kde jsou jenom děti bez rodičů. Když jim třeba rodiče zemřou.“

4. Myslíš, že může tvořit rodinu pouze jeden rodič?

„To asi nemůže.“

5. Mohou dítě vychovávat dvě maminky, nebo dva tatínkové?

„Ne.“

6. Věděl by si, co znamená nevlastní rodič, nebo nevlastní brácha, nebo nevlastní sestra?

„To nevím, co znamená.“

7. Můžou se o děti starat třeba babička s dědou? Z nějakého důvodu?

„To sice jo, ale kdyby jim umřela i babička s dědou, tak by si musely najít novou rodinu.“

Respondent č. 6:

1. Kdo tvoří tvoji rodinu?

„Maminka a tatínek a sestřička“

2. Napadá tě, jak by mohla vypadat rodina někoho jiného?

„Ne.“

3. Věděl by si, co je to dětský domov?

„Kde se hraje“

4. Myslíš, že rodinu může tvořit pouze jeden rodič? Třeba maminka a dítě?

„Ne, to nemůže.“

5. Mohou vychovávat dítě dvě maminky, nebo dva tatínkové?

„Ne, nemůžou.“

6. Co znamená nevlastní sourozenec, nebo nevlastní rodič?

Nevím.“

7. Mohou babička a děda vychovávat dítě na místo rodičů? Proč? Kdy?

„Nemůžou.“

Respondent č. 7:

1. Kdo tvoří tvoji rodinu?

„Maminka. Táta. Ségra.“

2. Víš, jak může vypadat rodina třeba někoho jiného?

„Ne.“

3. Víš, co je dětský domov?

„Nevím.“

4. Myslíš, že mohou vychovávat dítě dvě mámy, nebo dva tátové?

„Nemůžou.“

5. Myslíš, že může tvořit rodinu pouze jeden rodič?

„Nemůže.“

6. Víš, co znamená nevlastní rodič? Nevlastní sourozenec?

„Ne.“

7. Mohou třeba babička s dědou vychovávat dítě na místo rodičů? Proč? Kdy?

„Ne.“

Respondent č. 8:

1. Kdo tvoří tvoji rodinu?

„Máma s tátou. Dvě babičky a dva dědy.“

2. Víš, jak může vypadat rodina třeba někoho jiného?

„Stejně. Taky maj mámu a tátu.“

3. Víš, co je dětský domov?

„Jo. Tam nejsou rodiče.“

4. Myslíš, že můžou vychovávat dítě dvě mámy, nebo dva tátové?

„Ne, nemůžou.“

5. Myslíš, že může tvořit rodinu pouze jeden rodič?

„Jo, může. Může být jen s mámou.“

6. Víš, co znamená nevlastní rodič? Nevlastní sourozenec?

„Nevím. Co?“

7. Mohou třeba babička s dědou vychovávat dítě na místo rodičů? Proč? Kdy?

„Ne. Já si myslím, že ne.“

Respondent č. 9:

1. Kdo tvoří tvoji rodinu?

„Já mám mamku s tátou a staršího brácha o tři roky.“

2. Víš, jak může vypadat rodina třeba někoho jiného?

„Nevím.“

3. Víš, co je dětský domov?

„To je pro děti bez rodičů.“

4. Myslíš, že můžou vychovávat dítě dvě mámy, nebo dva tátové?

„Ne, nemůžou.“

5. Myslíš, že může tvořit rodinu pouze jeden rodič?

„Může být jen s maminkou, i jen s tatínkem.“

6. Víš, co znamená nevlastní rodič? Nevlastní sourozenec?

„Že je někoho cizí.“

7. Mohou třeba babička s dědou vychovávat dítě na místo rodičů? Proč? Kdy?

„Asi ne.“

Respondent č. 10:

1. Kterí členové tvoří tvoji rodinu?

„Maminka a tatínek.“

2. Víš, jak může vypadat rodina někoho jiného?

„Hm, ne.“

3. Věděl by si, co je dětský domov?

„Nevím.“

4. Moou vychovávat dítě dvě maminky? Nebo dva tatínkové?

„Nemůžou.“

5. Myslíš, že může tvořit rodinu pouze jeden rodič a dítě? Třeba maminka a dítě, nebo tatínek a dítě?

„Nemůže.“

6. Víš, co znamená nevlastní sourozenec? A nevlastní rodič?

„Nevím.“

7. Mohou se o dítě starat babička s dědou, když z nějakého důvodu nemůžou jeho rodiče?

„Ne. To nemůžou.“

Respondent č. 11:

1. Kdo tvoří tvoji rodinu?

„Tatínek a maminka. A sestřičku mám. Má dva roky.“

2. Víš, jak může vypadat rodina třeba někoho jiného?

„Má třeba taky tatínka a maminku.“

3. Víš, co je dětský domov?

„Ne.“

4. Myslíš, že můžou vychovávat dítě dvě mámy, nebo dva tátové?

„Nemůžou.“

5. Myslíš, že může tvořit rodinu pouze jeden rodič? Proč?

„Ne. Nevím.“

6. Víš, co znamená nevlastní rodič? Nevlastní sourozenec?

„Nevím.“

7. Mohou třeba babička s dědou vychovávat dítě na místo rodičů? Proč? Kdy?

„Jo. Já taky jezdím k babičce.“

Respondent č. 12:

1. Kdo tvoří tvoji rodinu?

„Máma, táta a brácha. To je támhle ten.“

2. Víš, jak může vypadat rodina třeba někoho jiného?

„To nevím.“

3. Víš, co je dětský domov?

„To je pro děti. Kde si hrajou.“

4. Myslíš, že můžou vychovávat dítě dvě mámy, nebo dva tátové?

„Nemůžou. To nejde.“

5. Myslíš, že může tvořit rodinu pouze jeden rodič?

„Ne.“

6. Víš, co znamená nevlastní rodič? Nevlastní sourozenec?

„Nevím.“

7. Mohou třeba babička s dědou vychovávat dítě na místo rodičů? Proč? Kdy?

„Jo. My s Matym taky jezdíme k babičce. Na víkend, nebo na prázdniny. A někdy nás berou ze školky po o.“

Respondent č. 13:

1. Kdo tvoří tvoji rodinu? Máš maminku nebo tatínka? Máš brášku, nebo sestřičku? Nebo dědu? Babičku?

„Nevím. Jo. Mám maminku a tatínka. Sestřičku mám. Malou.“

2. Víš, jak může vypadat rodina třeba někoho jiného?

„Nevím.“

3. Víš, co je dětský domov?

„Ne.“

4. Myslíš, že můžou vychovávat dítě dvě mámy, nebo dva tátové?

„Nemůžou.“

5. Myslíš, že může tvořit rodinu pouze jeden rodič?

„Ne.“

6. Víš, co znamená nevlastní rodič? Nevlastní sourozenec?

„Nevím.“

7. Mohou třeba babička s dědou vychovávat dítě na místo rodičů? Proč? Kdy?

„Nemůžou.“

Respondent č. 14:

1. Kdo patří do tvé rodiny?

„Máma, táta a Eliška. Taky máme babičku a dědu.“

2. Víš, jak může vypadat rodina třeba někoho jiného?

„To nevím.“

3. Víš, co je dětský domov?

„Tam jsou děti.“

4. Myslíš, že mohou vychovávat dítě dvě mámy, nebo dva tátové?

„Nemůžou. Nejde to.“

5. Myslíš, že může tvořit rodinu pouze jeden rodič?

Ne.“

6. Víš, co znamená nevlastní rodič? Nevlastní sourozenec?

„Nevím.“

7. Mohou třeba babička s dědou vychovávat dítě na místo rodičů? Proč? Kdy?

„Ano. Třeba když jsou u nich na návštěvě. Taky jezdíme k babičce a dědovi na návštěvu.“

Respondent č. 15:

1. Kdo tvoří tvoji rodinu?

„Maminka, táta. A mám dvě babičky a dědy.“

2. Víš, jak by mohla vypadat rodina třeba jinak?

„Ne.“

3. Věděla by si, co je dětský domov?

„To je pro děti, o které se nemá kdo starat.“

4. Může tvořit rodinu pouze jeden rodič? Třeba maminka a dítě? Nebo tatínek a dítě?

„Jo. Třeba když se tam tatínek už nevejde.“

5. Můžou se starat o dítě dvě maminky, nebo dva tatínkové?

„Ne.“

6. Věděla by si, co znamená nevlastní maminka/nevlastní tatínek, nebo nevlastní sourozenec?

„Že tam nepatří?“

7. Mohou se babička s dědou starat o dítě, když se o něj nemohou z nějakého důvodu starat rodiče?

„Ano. My u babičky někdy spíme.“

Příloha č. 2 – Odpovědi respondentů z dotazníkového šetření na otázku č. 7

Respondent č. 1: Dětem umožní prožít situaci, vstoupit do role, podívat se na situaci s odstupem.

Respondent č. 2: Kvůli prožitkům.

Respondent č. 3: Snadnější pochopení tématu pro děti. Vžívání se do určitých rolí.

Respondent č. 4: Hra v roli je velmi důležitou součástí dramatické činnosti, kdy děti přirozeně napodobují své vzory v rodině a v životě.

Respondent č. 5: Využití dramatické výchovy v práci dětí nám pomáhá tuto tematiku lépe přiblížit.

Respondent č. 6: Hra v roli. Uvědomění si postav, co dělá maminka, co dělá děda, ...

Respondent č. 7: Děti si mohou vyzkoušet během dramatizace různé situace známé z rodiny. Mohou si restriktivně vyzkoušet i prožít některé situace a mohou je lépe pochopit.

Respondent č. 8: Protože je to zábavné a názorná i prožitková výchova je efektivní.

Respondent č. 9: Názorné a situační učení.

Respondent č. 10: Pro vnímání nejen vztahů, ale i povinností členů rodiny, souvislostí s různými pracemi, zaměstnáním, vzájemnou pomocí, v souvislosti s tématy k bezpečí apod.

Respondent č. 11: Využívám vždy, když pracuji s textem k tomuto vhodným.

Respondent č. 12: Jedná se o prvky dramatické výchovy – např. předvádět činnosti: vaření apod.

Respondent č. 13: Radostné prožití příběhu v praktické ukázce se zápletkou a rozuzlením. Pochopitelně s dobrým koncem a příkladem pro život.

Respondent č. 14: Dramatizace pohádek, příběhů – děti si mohou jednání postav samy vyzkoušet a poznat co je správně a co ne.

Příloha č. 3 – Odpovědi respondentů na otázku č. 9 v dotazníkovém šetření

Respondent č. 1: Homosexuální páry – některé rodiče si nepřejí, aby bylo toto téma součástí výuky

Respondent č. 2: Snažíme se zařadit všechny typy.

Respondent č. 3: Zatím jsem využívala pouze členy základní a vícegenerační rodiny. S ničím jiným jsem zatím nepracovala.

Respondent č. 4: Nesnažíme se představit dětem co nejširší škálu typů rodin, vycházíme z jejich osobní zkušenosti.

Respondent č. 5: Netuším, nepřemýšlela jsem o tom.

Respondent č. 6: Vlastně se moc nepouštím do rozdílu sezdáných/nesezdáných párů, protože mi to nepřijde tak důležité.

Respondent č. 7: Snažím se zařazovat více typů rodin, pro rozšíření povědomí o daném tématu u dětí.

Respondent č. 8: Zatím jsem se nikdy nesečkala s tím, že bych vysvětlovala homosexuální rodiny.

Respondent č. 9: Zatím jsme nevyužili homosexuální.

Respondent č. 10: Pokud se s nimi setkáme, vysvětlíme ostatní.

Respondent č. 11: Nevím.

Respondent č. 12: Náhradní, homosexuální, druhotně vzniklá – z důvodu, že nemám žádné dítě z těchto typů rodin.

Respondent č. 13: Mluvíme o tom, co se nás aktuálně týká. Zapovězené téma není, když se děti zajímají, vysvětlím.

Respondent č. 14: Žádnému tématu se vyloženě nevyhýbáme, řekneme si ze mohou existovat různé, ale zaměřujeme se na tradiční rodiny nebo ten model, který se objeví ve třídě.

Respondent č. 15: Homosexuální.

Respondent č. 16: Všechny ostatní kromě uvedených, jelikož učím malé děti, které by tomu ještě nerozuměly.

Respondent č. 17: Do výuky zařazují rodiny dle složení dětí ve třídě v návaznosti na to, jak mají doma. Když nevím, tak zásadně mluvím jen o klasické rodině a čekám na ohlasy.

Respondent č. 18: Druhotně vzniklá – myslím, že může být probíráno až na ZŠ.

Respondent č. 19: Ty, se kterými se v MŠ nesetkáváme.

Respondent č. 20: Homosexuální – nevhodné téma.

Respondent č. 21: Neúplná.

Respondent č. 22: Homosexuální – sama totiž jsem v takovém páru a nechci vkládat své osobní přesvědčení do dětí.

Respondent č. 23: Žádný, pro porozumění dětí.

Respondent č. 24: Druhotně vzniklé.

Respondent č. 25: Držím se klasického, tedy základního typu rodin.

Respondent č. 26: Prozatím vycházím z aktuální rodinné situace dětí. Pokud děti zavedou rozhovor a vyprávění i do jiného typu rodiny, aktivně reaguji.

Respondent č. 27: Kromě základní, vícegenerační a homosexuální jsem do výuky další typy rodin nezařadila, aniž bych měla k tomu nějaký důvod. Z praxe je jasné, že každé dítě chce mít své nejbližší jen pro sebe a spolu. Bolí je to, když se „rodiče“ hádají, rozcházejí a lžou si.

Respondent č. 28: Bez odpovědi.

Respondent č. 29: Homosexuální.

Respondent č. 30: Nezatěžuji děti zbytečně tím, s čím se ve svém okolí neseťkávají. Když se zeptají, přiměřeně jejich věku vysvětlím.

Respondent č. 1:

1. Kde a v jaké Mateřské škole pracujete?

„Pracuji ve Fakultní mateřské školce Sluníčko pod střechou na Lužinách“

2. A jak dlouho jste v praxi?

„Prvním rokem.“

3. A jak často pracujete s tématem rodina? Nebo stihla jste se s ním setkat?

„Zatím úplně nestihla. O rodině si povídáme, ale s tématem rodina jsem zatím neměla příležitost více pracovat.“

4. Jaké metody jste zatím volila při práci?

„Zatím pouze pomocí rozhovoru.“

5. O jakých typech rodin jste si stihla s dětmi povídat? Nebo o jakých typech rodin si budete s dětmi povídat?

„Určitě budu zařazovat více typů těch rodin, protože v dnešní době je spousta dětí z rozvedených rodin, nebo prostě mají nevlastního rodiče. Určitě víc typů, protože v dnešní době se setkávají s víc a víc možnostmi těch rodin.“

6. Jsou nějaký typy rodin, kterým se budete vyhýbat? Proč?

„Myslím si, že zatím asi ne. Spousta nápadů může přijít i od dětí a přijde mi škoda, aby to nějak vynechávala, když to půjde od těch dětí.“

7. Máte nějakou zkušenost s dramatickou výchovou?

„Tak měla jsem dramatickou výchovu na Střední škole, ale víc jsme měli dramatickou výchovu až na vysoké škole.“

Respondent č. 2:

1. Kde a v jaké Mateřské škole pracujete?

„Pracuji v mateřské škole Motýlek na Praze 13.“

2. Jak dlouho už jste v praxi?

„Dvanáct let.“

3. Jak často pracujete s tématem rodina?

„Tak 3-4x do roka.“

4. Jaké metody/jakým způsobem pracujete s tématem rodina?

„Jasně. Máme didaktické pomůcky, obrázky. Máme pexesa, různě si i vyrábím, když mě zrovna něco napadne. Potom děti kreslí obrázky.“

5. A jaké typy rodin dětem vštěpujete?

„Nejčastěji tu klasickou rodinu no.“

6. A je nějaký typ rodin, kterým se zásadně vyhýbáte?

„Nee, ne, ne. Ale třeba jsme ještě nikdy neprobírali homosexuální rodiny.“

7. Máte nějakou zkušenost s dramatickou výchovou? Nebo zařazujete dramatickou výchovu do činností?

„Já jsem měla dramatickou výchovu na Střední škole. Dokonce jsem ji měla jako specializaci. A na vysoký jsme měli estetiku s dramatařákem dohromady. A dramatařák se snažíme zařadit alespoň jednou za měsíc.“

Respondent č. 3:

1. Kde a v jaké Mateřské škole pracujete?

„Pracuji v klasické Mateřské škole ve Víšce.“

2. Jak dlouho jste v praxi?

„Už to bude 17 let.“

3. Jak často pracujete s tématem rodina?

„Průběžně po celý rok.“

4. Jaké metody využíváte při práci s tímto tématem?

„Různé didaktické pomůcky. Určitě obrázky. Kreslení, nebo vyrábění. Námětové hry.“

5. Jaké typy rodin dětem vštěpujete?

„Nejčastěji ty základní, ale také si povídáme o dětech z dětského domova, protože k nám často chodí.“

6. Jsou nějaké typy rodin, kterým se vyhýbáte?

„Žádným se účelně nevyhýbám.“

7. A máte nějakou zkušenost s dramatickou výchovou? Zařazujete ji? Setkala jste se s ní někdy?

„Tak dramatickou výchovu zařazujeme docela často a já sama jsem měla dramatickou výchovu na Vysoké škole.“

Respondent č. 4:

1. Kde a v jaké Mateřské škole pracujete?

„Pracuji v Mateřské škole Na Chmelnici v Chotěboři.“

2. Jak dlouho jste v praxi?

„Pátým rokem.“

3. Jak často pracujete s tématem rodina?

„Dvakrát, občas třikrát do roka.“

4. A jaké metody využíváte při práci s tímto tématem?

„Různé pohádky, povídání, nebo pracovní listy no.“

5. A proč pro toto téma využíváte dramatickou výchovu?

„Tak děti si můžou zkusit vstoupit do role např. maminky, tatínka, nebo babičky...“

6. Jaké typy rodin dětem vštěpujete a jaké naopak ne? A proč?

„Určitě zařazujeme klasické typy rodin, a příležitostně i ty typy rodin, se kterými mají děti zkušenost z domu.“

7. Jakou máte zkušenost s dramatickou výchovou?

„Tak dramatickou výchovu jsem měla čtyři roky na Střední škole.“

Respondent č. 5:

1. Kde a v jaké Mateřské škole pracujete?

„Teď pracuju v Praze v Mateřské škole Motýlek.“

2. Jak dlouho už pracujete v Mateřské škole?

„Sedm let.“

3. Jak často pracujete s tématem rodina?

„Tady jsem od ledna a zatím jsem tu s tématem rodina nepracovala. Ale jinak průběžně, jak je potřeba.“

4. Jaké metody využíváte při práci s tématem rodina?

„Nejčastěji si povídáme, nebo využívám knížky, nebo nějaké obrázky.“

5. Využíváte třeba při práci s tímto tématem metody a techniky dramatické výchovy?

„Spíš ne.“

6. Jaké typy rodin dětem vštěpujete?

„Základní rodinu, rozšířenou, vícegenerační, a pak ty, které se týkají dětí.“

7. A jsou nějaké typy rodin, kterým se vyhýbáte? Případně proč?

„Asi ne.“

8. Jakou máte zkušenost s dramatickou výchovou?

„Dramatickou výchovu jsem měla na Střední škole.“

Respondent č. 6:

1. Kde a v jaké Mateřské škole pracujete?

„Pracuji v Mateřské škole s Montessori prvky v Pardubicích.“

2. Jak dlouho jste v praxi?

„V Mateřské škole jsem přes rok, předtím jsem pracoval dva roky v dětském domově.“

3. Jak často pracujete s tématem rodina?

„Dvakrát ročně.“

3. Jaké metody využíváte při práci s tématem rodina?

„Povídáme si o tom. Využívám knížky s danou tematikou a taky pracovní listy.“

4. Jaké typy rodin dětem vštěpujete?

„Převážně ty základní typy rodin.“

5. A jaké typy rodin do výuky nezařazujete?

„Žádným typům se nevyhýbám, ale zatím jsem využila pouze ty základní typy rodin.“

6. Máte nějakou zkušenost s dramatickou výchovou?

„Ano. Dramatickou výchovu jsem měla povinně 2 roky na Pedagogickém lyceu.“

Respondent č. 7:

1. Kde a v jaké Mateřské škole pracujete?

„Pracuji v Mateřské škole Motýlek. V Praze.“

2. Jak dlouho jste v praxi?

„15 let.“

3. A jak často pracujete s tématem rodina?

„Tak nějak průběžně.“

4. Jaké metody využíváte při práci s tématem rodina?

„Třeba námětové hry, nebo si povídáme, nebo používáme vhodné knížky.“

5. Proč využíváte metody dramatické výchovy?

„Tak děti se vžijí do role a mohou si zkusit, co dělají například jejich rodiče. A to se dětem moc líbí.“

6. Jaké typy rodin dětem představujete a jaké naopak ne? A proč?

„Převážně si povídáme o klasických rodinách. Ale pokud je potřeba, zařadím i ostatní typy rodin.“

7. Jaká je Vaše zkušenost s dramatickou výchovou?

„Dramatickou výchovu jsme měli na Střední škole a celkově ji i ráda zařazuji u nás ve třídě.“

Respondent č. 8:

1. Kde a v jaké Mateřské škole pracujete?

„V Mateřské škole ve Vísce.“

2. Jak dlouho jste v praxi?

„Čtvrtým rokem.“

3. Jak často pracujete s tématem rodina?

„Jak je potřeba. Ale přibližně 2x ročně.“

4. Jaké při tom využíváte metody?

„Převážně si o tom povídáme v ranním kruhu, nebo používám různé obrázky, ale občas taky nějakou pohádku, nebo příběh. Námětové hry, ale i výtvarku.“

5. A proč pro toto téma využíváte dramatickou výchovu?

„Hlavně kvůli prožitkům dětí.“

6. Jaké typy rodin dětem vštěpujete?

„Jak kdy. Podle situace ve třídě.“

7. Jsou nějaké typy rodin, které do výuky nezařazujete? Proč?

„Ne. „

8. Máte nějakou zkušenost s dramatickou výchovou?

„Dramatickou výchovu jsem měla na Střední škole a ráda s ní pracuji.“